

oraz korzystania z literatury naukowej w dwóch językach obcych.

§ 11. 1. Na stanowisko adiunkta, starszego asystenta i asystenta w instytucie powołuje się po stwierdzeniu przez radę naukową instytutu, że osoba ubiegająca się o stanowisko odpowiada warunkom określonym dla tego stanowiska w § 10.

2. Na stanowisko adiunkta, starszego asystenta i asystenta powołuje dyrektor instytutu. Na stanowisko adiunkta ze stopniem doktora powołuje w drodze mianowania właściwy minister na wniosek dyrektora instytutu.

3. Rada naukowa instytutu podejmuje decyzję po wysłuchaniu opinii zespołu kwalifikacyjnego, powołanego przez radę naukową spośród członków rady i samodzielnych pracowników naukowo-badawczych instytutu.

4. Szczegółowe zasady dotyczące składu zespołu kwalifikacyjnego i powoływania jego członków oraz zasady i tryb działania zespołu — określa regulamin rady naukowej.

§ 12. Powołanie na stanowisko adiunkta, starszego asystenta i asystenta w państwowych, społecznych i spółdzielczych jednostkach organizacyjnych, o których mowa w art. 39 ustawy, następuje na warunkach i w trybie przewidzianym w § 10 i § 11, z tym że:

- 1) na stanowiska te powołuje kierownik jednostki organizacyjnej,
- 2) postępowanie, o którym mowa w § 11, przeprowadza rada naukowa instytutu wskazanego przez ministra sprawującego nadzór nad daną jednostką, jeżeli nie powołano przy niej rady naukowej.

§ 13. Dla rozwiązania stosunku służbowego z samodzielnym pracownikiem naukowo-badawczym w wypadku przewidzianym w art. 26 ust. 1 pkt 4 ustawy wymagana jest opinia rady naukowej instytutu wyrażona w uchwale powziętej zwykłą większością głosów.

§ 14. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz zainteresowanym ministrom.

§ 15. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie warunków i trybu powoływania pracowników naukowych w instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 43, poz. 228 i Nr 54, poz. 310).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

63

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 marca 1966 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych.

Na podstawie art. 61 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. Nr 16, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 4, poz. 23) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule rozporządzenia po wyrazach „szkół wyższych” dodaje się wyrazy „i wyższych szkół zawodowych.”;
- 2) § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do studentów szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych.”;
- 3) w § 2 po pkt 3 dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:
„4) o szkole wyższej — bez bliższego określenia — należy przez to rozumieć również wyższą szkołę zawodową,
5) o zamiejscowych studentach, stypendystach, absolwentach — należy przez to rozumieć studentów, stypendystów, absolwentów zameldowanych na stały pobyt w miejscowości, z której czas dojazdu publicznym środkiem lokomocji do miejsca studiów (miejsca pracy) i z powrotem przekracza dwie godziny.”;
- 4) w § 7 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Dla studentów wydziałów lekarskich akademii medycznych stypendia mogą fundować prezydya wojewódzkich i powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz zakłady lecznicze, określone przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu

z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.”;

- 5) w § 12 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Szkoły wyższe w miarę możliwości uwzględniać będą propozycje zakładów pracy fundujących stypendia co do tematów prac dyplomowych stypendystów.”;
- 6) w § 13 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. Do stypendysty zamiejscowego, podejmującego pracę w jednostce fundującej, stosuje się odpowiednio przepisy §§ 24—30 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1964 r. w sprawie zatrudniania absolwentów szkół wyższych oraz orzekania o obowiązku zwrotu kosztów wykształcenia (Dz. U. Nr 22, poz. 146).
3. Pomocy, o której mowa w § 24 ust. 1 i 2, § 25 i § 26 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1964 r., udziela się również zamiejscowym studentom, którzy zawarli umowy stypendialne z jednostką fundującą.”;
- 7) § 14 otrzymuje brzmienie:
„§ 14. 1. Absolwent, który w okresie studiów pobierał stypendium fundowane, obowiązany jest w ciągu 14 dni od dnia ukończenia studiów porozumieć się z jednostką fundującą i ustalić dokładną datę podjęcia pracy. Podjęcie pracy powinno nastąpić nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia ukończenia studiów. Absolwent obowiązany jest wykonywać pracę

w jednostce fundującej przez okres nie krótszy od okresu pobierania stypendium, z tym że wykonywanie obowiązków wynikających z umowy stypendialnej nie powinno trwać dłużej niż 3 lata.

2. Okres wstępnego stażu pracy lub praktyki zawodowej (podyplomowej), odbytej na zlecenie jednostki nadrzędnej nad jednostką fundującą w innym zakładzie pracy niż zakład jednostki fundującej, wlicza się do okresu pracy, o którym mowa w ust. 1.
3. Obowiązki określone w ust. 1 dotyczą również studentów stypendystów ostatnich lat studiów, którzy z nie usprawiedliwionych przez szkołę przyczyn nie przystąpią do egzaminów dyplomowych. W tym wypadku termin 14-dniowy, o którym mowa w ust. 1, biegnie od dnia skreślenia studenta stypendysty z listy studentów.
4. Po zawarciu umowy o pracę zakład pracy, wypłacający wynagrodzenie z dołu, obowiązany jest na żądanie pracownika wypłacić mu zaliczkę najpóźniej w dniu następnym po zgłoszeniu żądania, w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia. Zaliczkę tę zakład pracy potrąca z wynagrodzenia pracownika w 12 miesięcznych równych ratach.”;

8) po § 14 dodaje się §§ 14a, 14b i 14c w brzmieniu:

„§ 14a. 1. Od obowiązku odpracowania i zwrotu pobranego stypendium fundowanego absolwent zwolniony jest w razie:

- 1) inwalidztwa I lub II grupy nabytego w czasie studiów lub po ich ukończeniu,
- 2) powołania go bezpośrednio po ukończeniu studiów lub w czasie wykonywania pracy z tytułu umowy stypendialnej do zawodowej lub okresowej służby wojskowej.

2. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac ustali inne wypadki, w których absolwent stypendysta (pracownik stypendysta) będzie mógł być zwolniony od wykonania obowiązków, wynikających z umowy stypendialnej.

§ 14b. Odroczenie wykonania przez absolwenta obowiązku pracy, wynikającego z umowy stypendialnej, może być udzielone w uzasadnionych wypadkach na wniosek absolwenta:

- przez jednostkę fundującą, jeżeli okres odroczenia nie przekracza 1 roku,
- przez jednostkę nadrzędną nad jednostką fundującą, jeżeli okres odroczenia przekracza 1 rok.

§ 14c. 1. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac jest uprawniony do wydawania wytycznych w zakresie zmiany fundatora, uwzględniających w szczególności:

- 1) możliwość zmiany fundatora na podstawie porozumienia między jednostką fundującą i przejmującą prawa i obowiązki fundatora oraz absolwentem; porozumienie powinno rozstrzygać sprawę zwrotu jednostce fundującej wypłaconych kwot stypendium fundowanego w całości lub w części przez jednostkę przejmującą prawa i obowiązki fundatora lub też zwolnienia od zwrotu tych kwot,
- 2) możliwość przejęcia praw i obowiązków fundatora przez jednostkę, która ma siedzibę w mieście wyłączonym z województwa, tylko w wypadku, gdy jednostka fundująca

ma swoją siedzibę również w takim mieście.

2. W stosunku do absolwenta objętego przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zatrudnieniu absolwentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 8, poz. 48) prawa i obowiązki fundatora może przejąć tylko zakład pracy, objęty planem rozdziału stypendiów fundowanych, planem umów przedwstępnych bądź planem skierowań do pracy.”;

9) § 15 otrzymuje brzmienie:

„§ 15. 1. Stypendia fundowane podlegają zwrotowi, jeżeli stypendysta nie wykonał obowiązków, o których mowa w § 14.

2. Obowiązek zwrotu pobranych kwot może być nałożony również na studenta, któremu cofnięto stypendium w myśl § 6 lub który z nie usprawiedliwionych przez szkołę przyczyn zrezygnował ze studiów bądź bez zgody zakładu pracy zmienił kierunek studiów.

3. Jeżeli pracownik stypendysta z własnej winy nie przepracował w jednostce fundującej pełnego okresu czasu, o którym mowa w § 14 ust. 1, obowiązany jest zwrócić tej jednostce proporcjonalną część pobranego stypendium fundowanego.”;

10) po § 15 dodaje się §§ 15a, 15b, 15c, 15d i 15e w brzmieniu:

„§ 15a. 1. Jednostka fundująca, która wbrew umowie stypendialnej nie zawarła z absolwentem umowy o pracę, pomimo że absolwent stawiał się w celu podjęcia pracy (§ 14 ust. 1), obowiązana jest wypłacić absolwentowi odszkodowanie w wysokości wynagrodzenia, jakie by mu przysługiwało po podjęciu pracy, za okres pozostawania bez pracy, nie mniej jednak niż za jeden miesiąc i nie więcej niż za trzy miesiące.

2. Wypłata odszkodowania powinna nastąpić:

- 1) najpóźniej na trzeci dzień po stawieniu się absolwenta w wysokości miesięcznego wynagrodzenia,
- 2) po upływie miesiąca i następnie po upływie dwóch miesięcy od dnia pierwszej wypłaty — każdorazowo w wysokości miesięcznego wynagrodzenia, jeżeli absolwent nadal pozostaje bez pracy.

3. Wypłata odszkodowania następuje na podstawie zaświadczenia organu do spraw zatrudnienia prezydium rady narodowej właściwej ze względu na siedzibę zakładu pracy albo ze względu na miejsce stałego pobytu absolwenta. W zaświadczeniu powinien być stwierdzony fakt pozostawania bez pracy.

§ 15b. 1. Absolwent, o którym mowa w § 15a, obowiązany jest zawiadomić niezwłocznie o niezawarciu z nim umowy o pracę organ do spraw zatrudnienia prezydium rady narodowej właściwej ze względu na siedzibę zakładu pracy.

2. Organ do spraw zatrudnienia podejmuje interwencję w zakładzie pracy, a jeżeli interwencja nie doprowadzi do zawarcia umowy o pracę w ciągu 7 dni od dnia, w którym absolwent zgłosił się do pracy, organ do spraw zatrudnienia zawiadamia o niezawarciu umowy o pracę jednostkę nadrzędną nad zakładem pracy. Jeżeli jednostka nadrzędna nie spowoduje zawarcia umowy o pracę w ciągu 20 dni od dnia, w którym absolwent zgłosił

się do pracy, absolwent z kierunku studiów nie objętych ustawą o zatrudnianiu absolwentów zwolniony jest od wykonania obowiązku pracy w zakładzie, którego stypendium pobierał.

3. Czynności powierzone organom do spraw zatrudnienia prezydiów rad narodowych są wykonywane:

- 1) w stosunku do absolwentów akademii medycznych — przez odpowiednie organy do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydiów rad narodowych,
- 2) w stosunku do absolwentów wyższych szkół pedagogicznych — przez kuratoria okręgów szkolnych lub inne organy do spraw oświaty prezydiów rad narodowych.

§ 15c. 1. W wypadkach określonych w § 15a zakład pracy jest obowiązany zwrócić absolwentowi zamiejscowemu:

- 1) koszty przejazdu do miejscowości stałego pobytu, a na wniosek absolwenta również koszty przejazdu do zakładu pracy według zasad obowiązujących przy podróżach służbowych,
- 2) koszty pobytu absolwenta w hotelu, jednak za okres nie dłuższy niż 7 dni.

§ 15d. Jednostka fundująca zwolniona jest od obowiązku wypłacania absolwentowi odszkodowania określonego w § 15a oraz zwrotu kosztów, o których mowa w § 15c, jeżeli po uzyskaniu zgody jednostki nadrzędnej zawiadomi stypendystę listem poleconym o rezygnacji z zatrudnienia go co najmniej na 3 miesiące przed przewidywanym ukończeniem studiów, a w stosunku do stypendystów, objętych przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych — również pełnomocnika Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac do spraw zatrudnienia absolwentów szkół

wyższych, działającego przy szkole, którą stypendysta kończy. W takim wypadku zakład pracy obowiązany jest jednak do wypłacenia stypendyście za pośrednictwem właściwej szkoły wyższej stypendium fundowanego do końca studiów.

§ 15e. W wypadkach określonych w §§ 15a i 15d absolwent zwolniony jest od obowiązku zwrotu stypendium.”;

11) w § 22 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister Kultury i Sztuki określi dyscypliny artystyczne, w których studenci wyższych szkół artystycznych mogą otrzymać w uzasadnionych wypadkach stypendium naukowe bez obowiązku złożenia zobowiązania, przewidzianego w ust. 1.”;

12) w § 30 ust. 2 dodaje się drugie zdanie w brzmieniu: „W szkołach wyższych, w których zajęcia szkolne trwają dłużej niż 9 miesięcy, stypendia stołówkowe i mieszkaniowe przyznawane są na okres odpowiednio dłuższy.”;

13) w § 16, § 22 ust. 1, § 24 ust. 2 i § 25 wyrazy „pomocniczego pracownika nauki” zastępuje się wyrazami „pracownika naukowo-dydaktycznego”.

§ 2. Minister Szkolnictwa Wyższego ogłosi w drodze obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrowi Finansów i ministrom, którym podlegają szkoły wyższe i jednostki fundujące, oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

64

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 marca 1966 r.

w sprawie określenia rzemiosł i obszarów objętych ulgami podatkowymi z tytułu inwestycji oraz wysokości ulg i czasokresu potrącania ich z podatków.

Na podstawie art. 1 ust. 2, art. 3 oraz art. 6 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o ulgach podatkowych dla rzemieślników z tytułu inwestycji (Dz. U. z 1966 r. Nr 10, poz. 66) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ulgi podatkowe z tytułu inwestycji określonych w art. 1 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o ulgach podatkowych dla rzemieślników z tytułu inwestycji (Dz. U. z 1966 r. Nr 10, poz. 66), zwanej dalej „ustawą”, stosuje się do rzemieślników prowadzących zakłady rzemieślnicze na całym obszarze Państwa.

2. Ulgi podatkowe z tytułu inwestycji określonych w art. 1 ust. 1 pkt 3 i 5 ustawy stosuje się do rzemieślników amieszkujących, prowadzących zakłady rzemieślnicze i dokonujących inwestycji:

- 1) na obszarze województw koszalińskiego, olsztyńskiego, opolskiego, szczecińskiego, wrocławskiego, m. Wrocławia i województwa zielonogórskiego oraz powiatów elckiego, gołdapskiego i oleckiego w województwie białostockim, m. Elbląga oraz powiatów elbląskiego, kwidzyńskiego, łęborskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego i sztumskiego w województwie gdańskim, powiatu trzcianeckiego i m. Pily w województwie poznańskim oraz powiatów leskiego i ustrzyckiego w województwie rzeszowskim,

2) na pozostałym obszarze Państwa w miejscowościach liczących do 25 tysięcy mieszkańców.

3. Ulgi określone w ust. 1 i 2 przysługują, gdy sumy wydatkowane na inwestycje przekroczą 5.000 zł.